

۴۰ میلیون نفر هم هستند که حق بیمه تأمین اجتماعی می دهند و در عین حال آن سازمان هم خودش دومین تولید کننده خدمات پزشکی است و بخش عمده داروی کشور را هم تولید می کند، اگر که مدیریتی یکپارچه با نظام سلامت نباشد - من منظورم تصمیم سازی ها و سیاستگذاری ها است، منظورم تصدیگری نیست؛ تصدیگری اش می تواند در همان سازمان تأمین اجتماعی باشد و هیچ ارتباطی هم به وزارت بهداشت نداشته باشد ولی سیاستگذاری هایش اگر از تولید یا متولی اش که وزارت بهداشت است، تبعیت نکند - باز شاهد آشفته گی از هم پاشیدگی خواهیم بود. یک بیمه ای امروز به ما منتقل می شود با ۱۲ هزار میلیارد تومان بدهی؛ قبول کنیم که مدیریت آن کار سختی است ولی در عین حال دستاورد مهمی هم نیست ولی موقعی کامل می شود که سهم بیمه تأمین اجتماعی اضافه شود و شورای عالی بیمه به عنوان سیاستگذار در اختیار کسی قرار بگیرد که بنا است در برابر مجلس پاسخگو باشد.

بسیاری از منتقدان او از جمله حضرت تعالی معتقد هستند بخش قابل توجهی از سهم درمان بیمه شدگان آنجا که باید هزینه نشده است، آیا تصمیم اخیر رئیس جمهوری مبنی بر تشکیل یک صندوق جداگانه برای درمان و قرارگیری آن زیر چتر ریاست جمهوری می تواند این معضل را حل کند؟

سوالتان در مورد تأمین اجتماعی است دیگر؟

بله. تأمین اجتماعی حق بیمه ای که دریافت می کند طبق قانون یک سومش را باید به درمان بیاورد. از یک سال پیش ما معتقد بودیم و هستیم که ادعای مان درست است و آن اینکه این سهم هیچ وقت به درمان نیامده و منحصر به این دولت نیست، در گذشته هم نیامده است و حاضر هم هستیم ثابت کنیم که این اتفاق هیچ وقت نیفتاده. آقای رئیس جمهوری از ابتدا نظرش این بود تأمین اجتماعی موظف است یک سوم حق بیمه شدگان را صرفاً در

درمان هزینه کند، حتی ایشان از نگاه شرعی به وزیر محترم فرمودند ساخت بیمارستان یا تهیه تجهیزات هم شرعاً خلاف است به خاطر اینکه بیمه شده این پول را صرفاً برای درمان می دهد شما می توانید این پول را در بانک یا بورس بگذارید برای اینکه ارزشش کاهش پیدا نکند ولی نمی توانی بروی سرمایه گذاری دیگری بکنی؛ حتی اگر این سرمایه گذاری ساخت بیمارستان باشد. چرا؟ چون سرمایه ملکی می شود و ممکن است این پول بعداً صرف درمان نشود. من معتقدم آن سازمان همچنان مقاومت می کند، ایشان (رئیس جمهور) برای دومین بار ابلاغ کردند و شفاهاً هم چندبار دستور دادند تا این لحظه (۱۹ بهمن) هنوز حسابی باز نشده است. من مطمئن هستم اگر حساسی دایر شود و سازمان موظف شود این پول را هم خارج از سازمان صورت

آقای دکتر روحانی در حوزه سلامت به وعده ای که به مردم دادند عمل کردند. هم در جهت بیمه شدن همه ایرانیان، هم در جهت کاهش هزینه های درمان، توسعه بهداشت و مراقبت از سلامتی مردم که نمونه اش موضوع پالم، جمع آوری آب های معدنی و تشکیل شورای عالی سلامت در کشور و در استان ها توسط استانداران بود و در عین حال توجهی که به محیط زیست دارند

خدمتی؟ برای خدمتی که بالاخره یا پزشک، پرستار، دارو فروش یا تجهیزات فروش ارائه داده اند و باید این پول نقد شود. این پول کجا رفته؟ من که طلبکار هستم حق دارم سؤال کنم این پول کجا رفته است؟ وقتی سؤالی می کنی متأسفانه به حاشیه ها پرداخته می شود نه به متن که عین حق است. شما از مردم پول گرفتاری باید خدمتی که خرید می کنی پولش را پرداخت کنی، اینکه شما از دولت طلبکارید به من چه مربوط است؟ طلبت را باید بروی از دولت بگیری. من به پرسنل، پزشکان و شرکت های تجهیزات و دارویی چه بگویم؟ چطور رفتار کنم؟ این انصاف است که به آنها بگویم من از یکی دیگر طلبکارم؟ کل نظام سلامت را بهم می ریزد. بنابراین فکر می کنم پاسخ سؤال شما مثبت است اگر واقعاً حساسی تشکیل شود نه صوری بلکه واقعی. در عین حال نظارت جدی صورت بگیرد، این انضباط در سازمان بیمه تأمین اجتماعی ایجاد خواهد شد که پول درمان در درمان هزینه شود. اگر این اتفاق در طول ۳۰ سال گذشته می افتاد چه چهره خدمت رسانی مان در بخش درمان بویژه در مناطق کارگری خیلی متفاوت تر از امروز بود. شما نگاه کنید اطراف شهر تهران چند تا بیمارستان داریم؟ در حالی که کارگران حق بیمه پرداخت می کنند باید حداقل ۴ تا ۵ بیمارستان میلاد می داشتیم در حالی که این بیمارستان میلاد فعلی هم برای قبل از انقلاب است، ما در مناطقی مانند خوزستان و عسولویه و شهرهای کارگری باید حتماً شاهد بیمارستان مجهزی می بودیم چرا نیستیم؟ من مدعی ام؛ به خاطر اینکه چون پول درمان را بر دیم جای دیگر هزینه کردیم حالا این جای دیگر صرفاً ممکن است فقط تخلف از قانون باشد نه اینکه خدای نکرده حیف و میل شده باشد ولی برای من که حق بیمه را دادم تا حوزه درمان سامان پیدا کند چرانمی توانم ادعا کنم که به این هم حیف شد. ای کاش ما به جای اینکه بخوایم کارخانه ها را توسعه بدهیم یا به دلیل اینکه دولت ها کوتاهی کردند و حق بیمه را پرداخت نکرده اند به بخش مستمری بگیری و باز نشستی بدیم به درمان توجه داشتیم اما در این شرایط کجا را دچار مشکل کردیم؟

بخش درمان را.

وزارت بهداشت در بیمارستان های خود به بسیاری از بیمه شدگان تأمین اجتماعی خدمات ارائه می دهد اما زمان پرداخت مطالبات که می رسد سازمان تأمین اجتماعی پرداخت های خود را به روز انجام می دهد اما مطالبات بیمارستان وزارت بهداشت را با تأخیرهای گاهی یک ساله، آیا این رویه تبعیض آمیز نیست؟

این اتفاق به خاطر این است که متأسفانه باز دولت و مجلس نتوانستند به اعتقاد من تعیین تکلیف کنند و درست تصمیم بگیرند. تأمین اجتماعی نباید تصدیگری کند. فرض کنید شما در یک شهر دو تا بیمارستان دارید؛ یکی دولتی و یکی مربوط به تأمین اجتماعی که قیمت خرید بیمه تأمین اجتماعی از بیمارستان خودش گران تر از بیمارستان دولتی است و زمان پرداخت پول به پرسنل به فاصله یک ماه است در حالی که ما یک سال و خرده ای است که همان خدمت را به تأمین اجتماعی فروختیم ولی نتوانستیم دریافت کنیم. بنابراین فکری کنیم اگر قانون به نحوی وضع می شد که گویا بود این اتفاق نمی افتاد. در کشور ترکیه آقای اردوغان ظرف نیم ساعت تصمیم می گیرد سازمان تأمین اجتماعی ۱۵۱ بیمارستانش را به بهداشت و درمان بدهد و به هیچ وجه کار اقتصادی و بنگاه داری و تصدیگری نکند و حق بیمه ای هم که پرداخت می کنند ۱۵ درصد است که ۱۲ درصدش

را مردم و کارفرما و ۳ درصدش را هم دولت می دهد. ما اینجا ۳۰ درصد حق بیمه می دهیم، این هم شرایط رفاه اجتماعی ما است و نکته دیگری که باز هم در آن تبعیض است این است که ۴۰ میلیون بیمه شده تأمین اجتماعی داریم اگر در شهر شما که حق بیمه پرداخت می کنید بیمارستان تأمین اجتماعی وجود داشته باشد شما ۱۰ درصد فرانشیز را پرداخت نمی کنید اما اگر من هم مشابه شما حق بیمه را پرداخت کنم اما در شهر ما بیمارستان تأمین اجتماعی نباشد باید ۱۰ درصد فرانشیز را بدهم این هم یک تبعیض دیگر است. درستش این است سازمان تأمین اجتماعی برای کارگران کل کشور و آنهایی که بیمه تأمین اجتماعی دارند اگر خودش بیمارستان داشته باشد فرانشیز را بگیرد و اگر همان کارگر خدمت را از بیمارستان های دولتی دریافت کرد ۱۰ درصد فرانشیز را هم تحمیل نکند و عدالت برقرار باشد. الان فرض کنید اگر کسی بنا است خدمتی را در شاهرود بگیرد به دلیل اینکه تأمین اجتماعی در شاهرود بیمارستان دارد هیچ هزینه ای پرداخت نمی کند اما اگر بیمار ساکن دامغان باشد باید به شاهرود بیاید آنجا مسافر خانه بگیرد و بیمارستان تأمین اجتماعی برود تا ۱۰ درصد فرانشیز را ندهد ولی اگر این بیمار بیمارستان دامغان برود باید ۱۰ درصد را پرداخت کند و این هم یک جور تبعیض است.

دکتر شما بارها به آمار بالای فرسودگی بیمارستان های دولتی اشاره کرده اید، بعد از حادثه پلاسکو هم بارها در سفرهای استانی تان اعلام کردید بالای ۵۰ درصد بیمارستان ها فرسوده است. چه تضمینی وجود دارد که حادثه پلاسکو برای بیمارستان ها اتفاق نیفتد به عنوان مصداق بیمارستان لواگر تهران که چندی پیش صد و سی ماهم نشان داد که در وضعیت بحرانی قرار دارد؟

این اتفاق که حتماً می افتد، هیچ کسی نمی تواند تضمین کند. شما نباید فراموش کرده باشید که سال گذشته در برانجان به خاطر قدیمی بودن بیمارستان و اتصال شبکه برق آتش سوزی اتفاق افتاد و یکی از بیماراران مسنی که در بخش مراقبت های ویژه بستری بود فوت شد. البته اگر تلاش پرستاران نبود ۱۶ نفر دیگر هم به تعداد متوفی ها اضافه می شد. ممکن بود شماری از همکاران پزشکان و پرستاران هم دچار حادثه شوند که پرستاران جانشان را نجات دادند. این اتفاق در بسیاری از بیمارستان های فرسوده ممکن است رخ دهد. تمام تلاش من این است به مسئولان بالادستی یاد آوری کنم که در این حوزه بخش خصوصی ورود پیدا کند و از فاینانس خارجی استفاده کنیم. ناوگان خدمت آن بخشی که فرسوده است و همچنین ۵۰ هزار تخت بیمارستانی نیاز است بازسازی شوند تا به امروز به نتیجه نرسیدیم، ما توانستیم در این دولت ۲۱ هزار تخت جدید بسازیم و بتدریج داریم به بهره برداری می رسانیم که در طول سال های بعد از انقلاب بی سابقه است ولی واقعیت این است که در آن بخشی که می تواند تحول سریع و شگفتی ایجاد کند تاکنون ناکام بودیم. امیدواریم ان شاء الله در بخش های اقتصادی دولت تجدید نظر شود و کمک کنند به اینکه این حوزه هم مانند بخش های اقتصادی اعم از صنعت، نیروگاه، پتروشیمی، راه، ریل و اینها دیده شود.

آقای دکتر لطفاً یک جمله کوتاه نظرتان را در باره مفاهیم زیر اعلام کنید.

اخلاق پزشکی: نیاز مهم با مهم ترین نیاز جامعه پزشکی کشور. **خطای پزشکی:** مغفول ماندن حقوق شهروندی. **صد او سیما:** دستگاہی که باید اخلاق و همچنین دانش را در کشور توسعه بخشد.

فیش های حقوقی: حرکتی سیاسی که واقعیت ها را متأسفانه پنهان کرد و ثمری برای مردم نداشت.

و سؤال آخر اینکه شما جزو وزیرانی هستید که بارها از حمایت های همسر تان صحبت کرده اید و حتی در مصاحبه سال گذشته ویژه نامه نوروزی ما اعلام کردید که همسر تان شمارا تشویق کردند پست وزارتخانه ای را بپذیرید، آیا اگر امسال هم آقای روحانی رئیس جمهوری شوند اگر همسر شما بخواهد دوره بعد هم وزیر شوید شما مشکلی با این موضوع ندارید؟

حالا این سؤال را بگذارید برای بعد، من نمی توانم دروغ بگویم برای همین ترجیح می دهم جواب ندهم. آقای رئیس جمهوری توصیه کردند این سؤال ها را جواب ندهید چون باعث متضرر شدن زیرمجموعه تان می شوید.